

מ"ת 1109/01 - מדינת ישראל נגד דניס מאטיב

בית משפט השלום לתעבורה בbear שבע

מ"ת 20-1109 מדינת ישראל נ' מאטיב(עוצר)

בפני כב' סגן הנשיא, השופט אלון אופיר
מבקשים מדינת ישראל ע"י ב"כ התובעת הדס
נגד דניס מאטיב (עוצר) ע"י ב"כ עו"ד יוסי הכהן
משיבים

החלטה

בפני בקשה של המדינה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו.

בנוגד המשיב הוגש כתוב אישום בו יוחסו לוUberות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ברכב ללא ביטוח, נהיגה במצב של שכרות כתוצאה מסירוב לבדוק אלכוהול והכל כאשר רישון הנהיגה של המשיב פקע מעל שניים.

פרשה זו עוסקת באירוע שהתרחש ביום 4.1.2020. זאת לאחר שנגה המשיב לכארה רכב ברחוב דרך מצהה בעיר באר שבע לטענת השוטרים שערכו אותו נהיגה זו הייתה לאחר שהמשיב נפלSEL בנסיבות בית המשפט לתקופה של שניים עשר חודשים וחתת ביום ה-5.5.2019.

בא כוח המשיב הסכים לקיום של ראיות לכארה ביחס לעבירה של נהיגה בזמן פסילה אך ביחס לעבירה של נהיגה בשכרות טען בא כוח המשיב כי אין בידי המדינה ראיות מספקות לשלב משפטי זה.

בבסיס טיעוני בא כוח המשיב הטענה לפיה ראיות התביעה כוללות צילום וידאו של מצלמת גוף אך מצלמה זו לא צילמה באופן רציף וכתוצאה לכך לא ניתן להבין את רצף האירוע באופן הקשור את המשיב לניגת הרכב במצב של שכרות.

עוד טען בא כוח המשיב כי קיים פער מהותי בין תיאור האירוע במצרכי השוטרים ובין צילום האירוע כפי שהדבר תועד בצילמת הגוף של אחד השוטרים.

בא כוח המשיב טען כי אין תיעוד מצלם לסירוב פעים של המשיב לבדוק אלכוהול ובהעדר ראה לסירוב זה כאשר אין בידי המשטרה בדיקת נשוף או לחיליפין דו"ח מאפיינים המוכיח שכרות, לא ניתן ליחס למשיב עבירה של נהיגה במצב שכרות.

마וחר ובא כוח המשיב הסכים לקיום של ראיות לכארה בכל הקשור לעבירה של נהיגה בזמן פסילה, השיב בא כוח המדינה לטיעונים הקשורים לראיות ככל שהדבר קשור לעבירה של נהיגה בשכרות.

בא כוח המדינה סבר כי בידי המדינה ראיות טובות הקשורות את המשיב לעבירת סירוב, פועל יוצא ממנה לעבירה של נהיגה במצב שכרות.

בティעונו הפנה בא כוח המדינה למזכרו של השוטר שרון ליבוביץ' וכן לעובדה כי בידי המדינה תיעוד של בקבוקי בירה

עמוד 1

שנמצאו ברכב המשיב, ריח של אלכוהול אשר נדף מהמשיב וסרטן המתעד את האירוע וסירבו הלאורי של המשיב להיבדק בדיקת אלכוהול כדרישת החוק.

חומר הראיות הוגש לעיוני לאחר שקראותי את תיק החקירה אופטי בסרטונים שהציגה המדינה, להלן החלטתי:

אני מסכים עם בא כוח המשיב כי חומר הראיות המצלום אינו כולל תיעוד רציף של האירוע שכן בסרטונים המצלומים ישנים חלקים בהם ניתן לראות תמונה אך לא ניתן לשמוע קול.

יחד עם זאת, אין בעובדה המתוארת לעיל כדי להפוך את המצב העובדתי הלאורי לבליי ברור כתוצאה מקטועי הזמן בצלומיים.

בסרטון הראשון ניתן לבדוק אם המשיב כמי שיושב ברכב, ולצדיו אדם אחר אשר שותה משקה.

המשיב יצא מן הרכב לפי דרישת השוטרים ולא צורף בהפעלת כוח כלפיו.

במהלך הסרטונים שהציגה המדינה נצפה המשיב מסרב לבדיקה נשיפון אותה נדרש לבצע לצורך קבלת אינדיקציה ראשונית במצב של שכנות, הסרטון מאוחר יותר לאחר שהובא המשיב לבדיקה במכשיר ינשוף, מתעוד המשיב כמי שנדרש לבצע בדיקה, משמעות הסירוב מוסברת לו על ידי שוטר. למרות הסבר זה מסרב המשיב לבצע את בדיקת הינשוף תוך שמסביר הוא בכוון שלו כי הוא מבין שייחסב שיכור כתוצאה מסירוב זה.

על פניו המדבר בראיה חד משמעית שמציגה המדינה לשינויו של המשיב להיבדק בבדיקה ינשוף.

마חר ובא כח המשיב מסכים לקיום של ראיות לכואורה לביצוע העבירה של נהיגה בזמן פסילה הרו שצירוף עצם הנהיגה במצב של שכנות הנלמד מעבירת הסירוב מקרים ביחס ל้าย עבירה לכואורית נוספת נוספת במצב שכנות.

לא מצאתי בזיכריהם להם הפנה בא כוח המשיב כירsum מהותי באיכות הראיות שבידי המדינה.

מצאתי אכן פער זניח בין החומר המצלום לתיאור הכתוב, פער אשר אינו מצדיק קביעה לפיה חל כירsum מהותי באיכות הראיות שבידי המדינה.

אני קובע כי בידי המדינה ראיות לכואורה טבות נגד המשיב, ראיות הקשורות אותו הן לעבירה של נהיגה בזמן פסילה והן לעבירה של נהיגה במצב של שכנות כתוצאה מסירובו לחתם דגימה לבדיקה ינשוף.

לסיום טענותיו, ביקש בא כוח המשיב לאפשר למשיב זה היליך טיפולו אותו יתחיל במהלך מעצרו.

בא כוח המדינה סבר כי היליך הטיפול המוצע על ידי בא כח המשיב הוא סוג של חלופת מעצר לכך מתנגדת המדינה.

שקלתי את טענות הצדדים בעניין זה והגעתי למסקנה כי הדרך הנכונה לקבל החלטה באשר להיליך הטיפול המוצע על ידי בא כח המשיב יכול שתתקבל לאחר קבלת תסקירות מעצר בעניינו של המשיב.

איןני פועל על הסף כל אפשרות של חלופה טיפולית במקורה זה שכן על פניו זוקק משיב זה לתהיליך גמילה בהישען על עברו התעבורתי כפי שהוזג על ידי המדינה.

אני מסכים עם בא כוח המדינה כי שליחת משיב זה להיליך טיפול צריכה להיות זהירה מאוד ולאחר ביצוע הערצת מסוכנות מוקפדת אך כדי לבצע הערכה זו נכון ענייני כי תסקירות מעצר מחייב יהיה מונח בפני בית המשפט.

אני קובע لكن כי שירות המבחן למבוגרים יכנן בעניינו של משיב זה תסקירות מעצר.

שירות המבחן מתבקש להתיחס בתסקירותו לאפשרות של מעון סגור בו מתקיימת פעילות גמילה מאלכוהול או קהילת גמילה אחרת דוגמת מרכז יומם.

ההחלטה הסופית בבקשת המדינה תינתן לאחר שאטרשם מעמדתו של שירות המבחן ביחס לבקשת בא כוח המשיב.

אני קובע כי המשיב ישאר עצור עד החלטה אחרת .

עותק מההחלטה זו יועבר לשירות המבחן למבוגרים .

אני קובע דין נוסף בפני לצורך קבלת תסקير המבחן ליום 6.2.20 בשעה 11:30.

ניתנה היום, כ"ד בטבת תש"פ, 21 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.